

Keňa si založila ruce na prsou. „Pořád si nemyslím, že v našem domku je duch,“ řekla. „Musí to být něco jiného.“

„Jako co?“ zeptala se Klárka. Vytáhla z kapsy své bundy notes a pero.

„Možná ti kluci támhle.“ Keňa kývla k chlapcům. „Taky mají klub. Možná se nás snaží vystrašit, aby mohli mít domek pro *svůj* klub.“

„Možná. Ale já toho ducha *viděla!*“

namítla Margareta. Otočila se ke Klárce. „Vypadal, že pluje, a jako by poskakoval v okně stromového domku.“

„Co si myslíš ty, Olívie?“ zeptala Klárka třetí dívky a zapsala si, co řekla Margareta. „Myslíš, že je v domku duch?“

Olívie pokrčila rameny.

„Běž pryč, Henry!“ zakřičel náhle jeden z těch velkých kluků odvedle na onoho mladšího chlapce.